

Poglavlje 1

Školsko dvorište

Štef je nagnuo glavu i još jednom pregledao misiju koja je svijetlila u kutu njegovog izbornika.

Srećom, bila je pisana velikim štampanim slovima. Mala su ga

još povremeno bunila. MORAJU IMATI RAZLIČITE BOJE ! - pomislio je i pomakom oka maknuo prozor iz svog vidnog polja.

NAŠAO SAM ZELENOG, TAMNO SMEDEG I SVJETLO SMEDEG, A TI ... TI SI NARANČAST !

Nije htio pogriješiti. Napokon mu je sustav dao misiju koja je zabavna! A ne one dosadne misije koje je zadavala učiteljica Slavica. NAUČI ČITATI PRIČU NA STRANICI 27 ! DOBIT ČEŠ 3 XP-JA ZA SAAAAT VREMENA MUČENJA ! NA STOLICI ! NJA, NJA, NJA ... Ne, ovo je bilo zanimljivo. Ovo je bilo nešto što voli.

Gledali su se oči u oči. Štef s jedne, skakavac s druge strane. Kao da čekaju tko će prvi trepnuti. Dobro, skakavac možda ne može trepnuti, ali to nije bilo važno.

Štef je polako oblikovao desnicu u lopaticu. Oči širom otvorene. Totalni fokus. Mišići u nogama su se napeli kao guma na prački koja čeka da ju se ispusti.

N E E E E E E E ! Z A Š T O ? ? ? - viknuo je Štef, ugledavši samo tenisicu pred sobom.

David! Strah i trepet malih i velikih odmora. Pogledom prema gore, Štefu se pojavila Davidova statistika.

DAVID RASA: ČOVJEK STAROST: 12 GODINA	
🏆 RAZINA: 1 🏃 SNAGA: 7 ♥ ZDRAVLJE: 3 🏃 SPRETNOST: 2 🧠 PAMET: 1 💡 MUDROST: 1 💎 ŠARM: 1	OPREMA 🧢 GLAVA: ŠILTERICA 👕 TORZO: MAJICA 👖 NOGE: TRENIRKA 👟 STOPALA: TENISICE ✋ DESNICA: NIŠTA ✋ LJEVICA: NIŠTA
BILJEŠKE: NASILNIK! BJEŽI!	MOĆI NIŠTA

Nije stignuo ni maknuti pregled statistike kad...

Odmah je dobio notifikaciju da mu se HP smanjio za 6, a traka mu je zasvijetlila crveno.

HP 2 / 8

Štef je gorko zaplakao i počeo se valjati po travi. Kroz suzne oči vidio je dobro poznate ptičice kako mu lete u krugu oko glave.

Osjetio je da mu obraz gori, ali još gore ga je boljelo što je David zgazio nedužnog skakavca. To je bilo nepravedno!

NIJE FER ! JEDVA SAM GA NAŠAO. A JOŠ MALO PA ĆE ZAVRŠITI ODMOR
I MORAM NATRAG U RAZRED NIJE FER ! ! BOLI ! JAAAKO BOLI ! ! DAVID
JE ZAO ! - kroz suze je grcao dok je David pobjegao na drugi kraj dvorišta.

Štef je uzeo zgaženog skakavca u ruku - JADNIČAK ! NIJE TREBALO
TO . . .

U međuvremenu pored velikog hrasta na rubu dvorišta stajao je Ivek. Napola skrivajući se iza debla promatrao je djevojčicu koja je stajala s druge strane školske ograde. Bila je malena. Patuljčica. Crvene kose, zapletene u dvije duge pletenice, svaka sa svoje strane. U slatkoj crvenoj haljinici, kao lutkica. Gledala je curice koje su nešto dalje sjedile u krugu na travi i igrale se cvijećem. Izgledala je tužno.

Nije mu nikako bilo jasno zašto ona ne može u školu. Nikada joj nije vidio mamu i tatu. Uvijek je sama u dvorištu kuće. Vjerojatno rade. - pomisli. Kad je pitao učitelja iz povijesti zašto djeca patuljci, podzemljari, vilenjaci i ostali ne idu u školu s njima, rekao mu je da je to zato jer Neljudi nemaju sposobnosti kao Ljudi. Oni se ne mogu razvijati kroz misije niti mogu dobivati moći. Oni ne mogu upravljati kao mi ljudi. Oni mogu samo biti kmetovi i obavljati jednostavnije poslove. Ali, kad je promatrao patuljčicu, osim što je bila manja od njega, nije razumio zašto ona ne bi mogla naučiti, na primjer, kako stvoriti pahuljice od snijega. To je bila prva moć koju je naučio, još u davnom četvrtom razredu.

Još jednom je pogledao njezinu statistiku.

Nataša Rasa: Patuljak Starost: 12 godina	
 Razina: n/a Snaga: n/a Zdravlje: n/a Spretnost: n/a Pamet: n/a Mudrost: n/a Šarm: n/a	Oprema Glava: pletenice Torzo: haljina Noge: štrample Stopala: natikače Desnica: ništa Ljevica: ništa
<i>Bilješke:</i> Uvijek bježi ...	Moći n/a

Pitat ću ju. Ali što ako opet pobjegne... - promišljao je. Naime, više puta ju je htio upoznati, ali čim bi se on približio ogradi, ona bi pobjegla u svoju kućicu.

Vjerojatno me se boji... ali što sam stvarno tako strašan? Pa nitko se mene ne boji... - prolazilo mu je kroz glavu. Odlučan, pojavio se iz hladovine hrasta i mahnuo djevojčici. U istom trenu začuo je poznati krik ...

A A A A A A Braco. Opet se nešto dogodilo. Možda je opet pao sa drveta? Ili ga je ugrizla osa? Okrenuvši glavu prema izvoru nemile buke, krajičkom oka vidio je da je curica već trčala prema vratima kuće. Uzdahnuo je i krenuo prema bratu.

Što se dogodilo? - upitao je svog malog bracu.

DAVID JE ... DAVID ... ZGAGZLO GA JE ... I TUKAO ME ... - kmečio je Štef pokazujući zgnječenog skakavca u ruci. Opet? Idemo ga tužiti. Sad mu učiteljica mora dati kaznu.

Štef se malo primirio, a Ivek mu je pružio ruku da ustane. Štef se nekako prekoprcao jer je u lijevoj držao jadnog skakavca, a desnom

pokušavao primiti svog brata za ruku. Nije išlo. Na kraju je Ivek odustao i primio Štefa pod pazuhama i stavio ga na noge. Zatim su se zagrlili. Štef je obrisao suze u Ivekovu majicu i onda ga stisnuo koliko god je mogao.

Heej! Moram i disati, znaš? - reče mu Ivek kroz smijeh.

NE MORAJ ! - odgovori Štef i stisne ga još jače.

Krenuli su tada prema školi gdje je na klupici sjedila učiteljica Tajči i buljila u mobitel. Njezina frčkava oblajhana kosa pokrivala joj je lice nagnuto prema malom ekranu. Palcom, na kojem je bio dugačak crveno lakirani nokat, svajpala je odozdo prema gore.

Dječaci dotrčali su do nje, ali su se naglo zaustavili na metar i pol udaljenosti kad ih je zapahnuo oblak parfema. Tajči je bila opasna učiteljica. Nitko joj se nije usudio približiti više od toga.

Reci joj ... - pogurnuo je Ivek Štefa ispred sebe.

UČITELJICE ! DAVID ME JE OPET TUKAO ! I ZGAGALO MI JE SKAKAVCA ! - izustio je nekako Štef.

Da, jako ga je ošamario! - nadovezao se Ivek.

No, Tajči je samo duboko izdahnula. Zatim je podigla glavu i pogledala u daljinu pored dvojice dječaka. Ustala je i laganim korakom otišla prema ulazu u školu, kao da ih nije ni vidjela ni čula.

Kao pokisnuti, sjeli su na klupicu i blejali u prazno. Ivek naglo izbeći oči, kao da se nečeg sjetio pa iz džepa izvuče mobitel. Štef se razveseli i nagne prema Iveku.

Ivek otvori LootLoop i pokrene prvi video. Na zaslonu se pojavi njihova omiljena influencerica Mica. Štef čim je vidio Micu na ekranu počeo je žviždati njezin džingl. Kako možeš tako žviždati, pa to je nemoguće napraviti ustima! - čudio se Ivek Štefu na čijem licu se pojavio blagi ponosni osmijeh.

E LJUDI, NAPOKON SAM DOBILA LEGENDARNI ITEM . TRAJALO JE CIJELU VJEČNOST DA STIGNE IZ KINE, A DANAS ĆEMO NAPRAVITI UNBOXING! - pričala je uzbuđeno djevojka kričavo ljubičaste kose držeći u ruci duguljasti smeđi paket. Kamera se pomiče te se iza nje na kauču vidi čivava psić velikih smeđih očiju koji progovara - PESO UZBUĐEN!!!

ZNAM DA JESI, I JA SAM! - ponovno se pojavi Mica u kadru i namigne.

U sljedećoj sceni vide se Micine ruke kako iz paketa izvlače mali mač koji svjetluca zelenkastom bojom - **VAU! PRAVI, PRAVCATI, LEGENDARNI, SIGMA, ULTRA, SUPER MAČ SUDBINE!** 🗡️ - izgovarala je Mica ne mičući pogled s oštrice.

KOJA STATISTIKA, KOJA STATISTIKA? - vikao je čivava iz pozadine.

Micine oči su se zamaglile dok je izgleda kopala po svom izborniku gotovo dršćući - **EVO GA, DOBILA SAM ... +1? SAMO +1?! 😞 ALI KAKO, ON JE LEGENDARAN ...?** - rekla je zaprepašteno.

DA, LEGENDARNO LOŠ! 😞 😞 😞

LEGENDARNO LOŠ! - ponovio je Ivek imitirajući glas, a namrštenim licem, izgled bedastog čivave. Ivek i Štef su se smijali kad je Mica odjednom pogledala izravno u kameru. Kao da ih je obojicu pogledala u oči. Obratila se ozbiljnim tonom - **IVEK, ŠTEF, MORATE U KNJIŽNICU. ČEKA VAS MISIJA.**